

# RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

## ARREST

**nr. 15.877 van 15 september 2008  
in de zaak RvV X II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

---

### DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, op 9 juni 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 15 mei 2008 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 22 mei 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 september 2008.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE RAEDEMAEKER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1. Verzoekster dient op 11 april 2006 een aanvraag in tot het verkrijgen van een visum type D gezinshereniging om haar moeder die in België verblijft te vervoegen. Een visum voor een verblijf van een jaar is afgegeven. Op 27 februari 2007 is verzoekster het Rijk binnen-gekomen.

1.3. Op 15 mei 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekster ter kennis gebracht op 22 mei 2008 (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“(…) Gelet op artikel 13§3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006;*

*Overwegende dat de genaamde (...)*

*-gemachtigd werd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur.*

*Overwegende dat betrokkene deze machtiging kreeg op basis van samenwonen met haar moeder.*

*Overwegende dat zij in het bezit werd gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, tijdelijk verblijf, geldig tot 11/04/2008.*

*Overwegende dat een bewijs van effectieve samenwonen met haar moeder als voorwaarde wordt gesteld voor een verdere verlenging.*

*Overwegende dat er geen positief samenwonen met de moeder werd voorgelegd.*

*Overwegende dat zij langer in het Rijk verblijft dan de beperkte tijd waarvoor zij de machtiging had gekregen om in België te verblijven.*

*In uitvoering van artikel 26/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan hem (haar) het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten evenals het grondgebied van (...) binnen 30 dagen. (...)”*

## **2. Onderzoek van het beroep**

2.1. In het eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 13 §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van het algemeen beginsel van openbaarheid van bestuur en zorgvuldig bestuur omdat de bestreden beslissing niet vermeldt door welke ambtenaar de beslissing is genomen en verzoekster bijgevolg niet kan nagaan of de bevoegde persoon de beslissing ter kennis heeft gebracht aangezien geen naam en handtekening op de beslissing voorkomen.

Ter adstructie van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

*“Eerste middel: schending van artikel 13 § 3 van de Vreemdelingenwet en het algemeen beginsel van openbaarheid van bestuur en zorgvuldig bestuur ;*

*De bestreden beslissing dd. 15.05.2008 vermeldt niet door welke ambtenaar de beslissing werd genomen;*

*Verzoekster kan niet nagaan of een uiteindelijk bevoegde persoon de beslissing heeft genomen en ter kennis gebracht;*

*Artikel 13 § 3 van de Vreemdelingenwet stelt dat de Minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied te verlaten kan afgeven;*

*De bestreden beslissing laat geen identificatie toe bij gebreke aan een naam en een handtekening;*

*De bestreden beslissing beantwoordt niet aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het beginsel van openbaarheid van bestuur en het beginsel van zorgvuldig bestuur en schendt artikel 13 § 3 van de Vreemdelingenwet ;*

*Verzoekster vraagt uw Rechtbank de bestreden beslissing te vernietigen.”*

2.2. In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat uit de bestreden beslissing afdoende blijkt dat ze is genomen door attaché K. M. die optreedt als gemachtigde van de federale minister van Migratie- en asielbeleid, dat verzoeksters kritiek gericht is tegen de akte van kennisgeving van de beslissing van 15 mei 2008, dat in zoverre verzoeksters kritiek gegrond zou zijn, uit de vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt dat eventuele gebreken in de kennisgeving van een administratieve akte niet van aard zijn om aanleiding te kunnen geven tot de nietigverklaring van deze akte als dusdanig, te meer nu verzoekster niet aantoonde dat de wijze waarop de kennisgeving van de beslissing zou zijn gebeurd haar heeft

gehinderd in haar mogelijkheden om de beslissing aan te vechten en dat de wijze waarop de kennisgeving zou zijn gebeurd haar enig nadeel zou hebben berokkend.

2.3. In de repliekmemoirie stelt verzoekster dat het stuk gevoegd bij de nota bezwaarlijk als de beslissing kan gekwalificeerd worden maar gewoon een begeleidende brief is, dat zij volhardt in haar middel en in casu geen rechtmatig genomen beslissing voorligt, die de naam en de handtekening draagt van de bevoegde ambtenaar, dat in casu enkel een begeleidende brief en een kennisgevingsakte voorligt maar dat een rechtmatig genomen beslissing ontbreekt, dat het bevel dient vernietigd te worden voorzover aan deze kennisgeving geen rechtmatig genomen beslissing aan de grondslag ligt.

2.4. Verzoekster stelt dat er geen naam of handtekening voorkomt op de bestreden beslissing waardoor zij niet kan nagaan of de bevoegde persoon de beslissing heeft genomen. Uit het bevel om het grondgebied te verlaten blijkt dat het wel degelijk is genomen door de "gemachtigde beambte" van de stad Mechelen. Het bevel is genomen ingevolge de instructie op 15 mei 2008 van de gemachtigde van de minister, met name K.M. Waar verzoekster stelt dat het bevel niet is ondertekend door de minister of de gemachtigde van de minister, wordt opgemerkt dat het bevel is gegeven door de daartoe aangewezen overheid, zijnde de burgemeester of zijn gemachtigde, in uitvoering van de beslissing van 15 mei 2008 van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid, zulks overeenkomstig artikel 13 §3 Vreemdelingenwet en artikel 26/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Een schending van artikel 13 §3 Vreemdelingenwet, van het "algemeen beginsel van openbaarheid van bestuur en zorgvuldig bestuur" kan niet worden aangenomen.

Het eerste middel is ongegrond.

2.5. In het tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) omdat de absolute vereiste van effectieve samenwoning een inbreuk impliceert op artikel 8 EVRM, dat verzoekster zwanger is geraakt, dat deze zwangerschap een tijdelijke verstoring in de verstandhouding met haar moeder heeft veroorzaakt en om die reden de ouderlijke woning heeft moeten verlaten, dat zij bijgevolg door overmacht in de onmogelijkheid verkeert om gevolg te geven aan de voorwaarde van samenwoning, dat het voor verzoekster niet of nagenoeg niet mogelijk zal zijn om de band met haar moeder te herstellen na verwijdering van het Belgische grondgebied, dat zij geen familieleden meer heeft in Congo, dat zij contact heeft met haar broer en twee zussen in België, dat het thans ongeboren kind bij voorbaat vervreemd wordt van de familie, dat de verwerende partij nagelaten heeft de omstandigheden eigen aan de zaak in overweging te nemen en daardoor de materiële motiveringsplicht schendt, dat het bevel tevens niet proportioneel is en hierdoor artikel 8 EVRM schendt.

Ter adstructie van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

*"Tweede middel: schending van de materiële motiveringsplicht en artikel 8 van het EVRM ;  
De bestreden beslissing stelt: dat verzoekster gemachtigd werd tot verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur;  
Dat verzoekster in het bezit werd gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister tijdelijk verblijf geldig tot 1110412008;  
Dat een bewijs van effectieve samenwoning met haar moeder als voorwaarde wordt gesteld voor een verdere verlenging;  
Overwegende dat in casu de absolute vereiste van effectieve samenwoning een inbreuk impliceert op artikel 8 EVRM;  
Dat verzoekster zwanger is geraakt (stuk 2);*

*Dat de zwangerschap van verzoekster een tijdelijke verstoring in de verstandhouding met haar moeder heeft veroorzaakt en zij om die reden noodgedwongen de ouderlijke woning heeft moeten verlaten, terwijl zij daarvoor steeds samengewoond heeft met haar moeder;*  
*Dat verzoekster m.a.w. door overmacht in de onmogelijkheid verkeert om gevolg te geven aan de voorwaarde van samenwonen;*  
*Overwegende dat de bestreden beslissing houdende een weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten een definitieve inbreuk in het gezinsleven van verzoekster bewerkstelligt;*  
*Dat de verstandhouding tussen verzoekster en haar moeder tijdelijk verstoord is omwille van de zwangerschap van verzoekster;*  
*Dat het voor verzoekster niet of nagenoeg niet mogelijk zal zijn om de band met haar moeder te herstellen na verwijdering van het Belgisch grondgebied;*  
*Dat verzoekster geen familieleden meer heeft in de Democratische Republiek Congo die haar kunnen steunen ;*  
*Dat verzoekster nog steeds intensief contact heeft met haar broer en 2 zusters die in België wonen;*  
*Dat verzoekster dochter is van een erkende vluchteling;*  
*Dat het thans nog ongeboort kind van verzoekster bij verwijdering van het Belgisch grondgebied bij voorbaat vervreemd wordt van zijn familie;*  
*Dat in de bestreden beslissing nagelaten wordt de omstandigheden eigen aan deze zaak in overweging te nemen en de beslissing daardoor niet beantwoordt aan de materiële motiveringsplicht;*  
*Dat rekening houdende met de omstandigheden eigen aan deze zaak de bestreden beslissing dd. 15.05.2008, genomen enkel omwille van het tijdelijke gebrek aan bewijs van samenwonen, een niet proportionele maatregel is die onherstelbaar nadeel meebrengt voor verzoekster en daardoor artikel 8 EVRM schendt;”*

2.6. In de nota met opmerkingen verwijst verwerende partij naar rechtspraak bij de Raad van State en dat er geen sprake is van een schending van artikel 8 EVRM, dat het allerminst ernstig is te gaan voorhouden dat het gegeven dat verzoekster zwanger is, overmacht uitmaakt en dat verder verzoeksters beweringen allerminst worden gestaafd.

2.7. In de repliekmemoirie wijst verzoekster op het tijdelijk gebrek aan bewijs van samenwonen met haar moeder, dat de relatie met haar moeder omwille van omstandigheden tijdelijk verstoord was, dat zij voor haar zwangerschap met haar moeder samenleefde, dat zij nu opnieuw contacten heeft met haar moeder en dat bijgevolg het bevel genomen enkel omwille van het tijdelijk gebrek aan bewijs van samenwonen, geen proportionele maatregel is aangezien het bevel een onherstelbaar nadeel berokkent aan verzoekster.

2.8. Artikel 8 EVRM omvat het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven en luidt als volgt:

*“Eenieder heeft het recht op eerbiediging van zijn privé leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.*

*Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de recht en vrijheden van anderen.”*

Uit de bepalingen van het tweede lid van artikel 8 EVRM blijkt dat het recht op eerbiediging van het privéleven niet absoluut is. Artikel 8 EVRM kan niet worden uitgelegd als zou er in hoofde van de overheid een algemene verplichting bestaan om een vreemdeling op zijn grondgebied te gedogen. Verzoekster heeft op 11 april 2006 een aanvraag ingediend tot het verkrijgen van

een visum voor lang verblijf om haar moeder die in België verblijft, te komen vervoegen. Uit het administratieve dossier blijkt dat aan verzoekster een visum voor een verblijf van één jaar werd toegestaan met als voorwaarde dat zij haar samenwoont met haar moeder zou aantonen en geen beroep zou doen op steun van de overheid (overeenkomstig de artikelen 9 en 13 Vreemdelingenwet). Verzoekster erkent in haar verzoekschrift dat zij niet samenleeft met haar moeder en dat er bijgevolg geen “gezinsleven” is met haar moeder. Er kan derhalve niet worden ingezien op welke wijze verzoeksters beschouwingen afbreuk kunnen doen aan artikel 8 EVRM en haar recht op eerbiediging van gezinsleven.

Verzoekster geeft evenmin nadere uitleg over het “gezin” dat zij zou vormen met haar broer, twee zussen en ongeboort kind. Zij toont niet met concrete gegevens aan dat er tussen haar en haar broer en zussen een voldoende nauwe feitelijke band bestaat. Bijgevolg is niet bewezen dat verzoekster aldus binnen de toepassing valt van het in artikel 8, eerste lid EVRM beschermde recht op gezinsleven. De bestreden beslissing lijkt niet de oorzaak te zijn van het feit dat zij geen gezinsleven meer heeft. De omstandigheid dat verzoekster haar band met haar moeder wil herstellen, wordt evenmin beschermd door artikel 8 EVRM. Verzoekster toont geen schending aan van artikel 8 EVRM en dat het bevel niet proportioneel zou zijn met artikel 8 EVRM.

Vooreerst wordt met betrekking tot de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht opgemerkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd is zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001). Verzoekster laat het determinerende motief in de bestreden beslissing, met name dat zij geen “positief samenwoont” met haar moeder heeft voorgelegd dat als voorwaarde werd gesteld voor een verdere verlenging van haar verblijfsrecht, ongemoeid en toont bijgevolg evenmin een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Het tweede middel is ongegrond.

2.9. In het derde middel voert verzoekster de schending aan van artikel 10 Vreemdelingenwet omdat de voorwaarde tot samenleven voorzien in artikel 10 §1, 4° Vreemdelingenwet beperkt is tot minderjarige kinderen terwijl verzoekster ondertussen meerderjarig is.

Ter adstructie van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

*“Derde middel: schending van artikel 10 van de Vreemdelingenwet dd. 5.12.1980;  
De bestreden beslissing stelt: Dat een bewijs van effectieve samenwoont met haar moeder als voorwaarde wordt gesteld voor een verdere verlenging;  
Dat er geen positief samenwoont met de moeder werd voorgelegd;  
Overwegende dat artikel 10 § 1 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980 enkel stelt: Zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:  
4° de volgende familieleden van een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk of gemachtigd is om er zich te vestigen:  
... hun kinderen die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn;  
Dat de voorwaarde tot samenleven voorzien in artikel artikel 10 van de Vreemdelingenwet beperkt is tot minderjarige kinderen;  
Dat verzoekster ondertussen meerderjarig is;  
Dat de bestreden beslissing artikel 10 van de Vreemdelingenwet schendt door de verlenging van verblijf te weigeren omwille van het gebrek aan positieve samenwoont met de moeder;”*

2.10. In de nota met opmerkingen wijst de verwerende partij verzoekster erop dat het tijdelijke verblijf niet werd toegestaan op grond van artikel 10 Vreemdelingenwet, doch wel op grond van de artikelen 9 en 13 Vreemdelingenwet, dat dienvolgens voorwaarden werden gesteld aan verzoekster voor de verlenging van haar verblijfsrecht, waaronder de samen-woont met haar moeder en dat verzoekster aan deze voorwaarde niet voldeed.

2.11. In de repliekmemoirie voert verzoekster de schending aan van de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 9 Vreemdelingenwet omdat in de beslissing niet de rechtsgrond wordt vermeld waarop de beslissing steunt en omdat verzoekster zich de vraag stelt in welke mate het opleggen van een voorwaarde zonder beperking in de tijd, conform artikel 8 EVRM is.

2.12. Het bestreden bevel vermeldt duidelijk de determinerende motieven op grond waarvan ze is genomen en tot de afgifte van het bevel is besloten. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 13 §3 Vreemdelingenwet en naar het feit dat verzoekster langer in het Rijk verblijft dan de beperkte tijd waarvoor zij de machtiging had gekregen om in België te verblijven. Het bestreden bevel is aldus genomen op basis van artikel 13 §3 Vreemdelingenwet die bepaalt: *“De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België: (...); 2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden; (...)”*.

Het bestreden bevel motiveert dat verzoekster in het bezit werd gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister geldig tot 14 april 2008, waarbij als voorwaarde een bewijs van effectieve samenwoning met haar moeder werd gesteld. Verzoekster kan geen positief samenwoningverslag met haar moeder voorleggen. Verzoekster bevestigt in haar verzoekschrift dat zij niet samenwoont met haar moeder.

De ingeroepen schending van artikel 10 Vreemdelingenwet mist juridische grondslag.

Verzoekster voert met betrekking tot haar derde middel, in haar repliekmemoirie, de schending aan van de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 9 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg voert zij drie nieuwe middelen aan. Er dient te worden vastgesteld dat verzoekster nalaat aan te tonen dat deze van openbare orde zijn of dat zij deze niet in het inleidende verzoekschrift kon aanvoeren. Dergelijke middelen kunnen niet op ontvankelijke wijze voor het eerst in repliekmemoirie worden aangevoerd (R.v.St., nrs. 138.290, 9 december 2004 en 124.062, 9 oktober 2003).

Het derde middel kan geen aanleiding geven tot de nietigverklaring.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel.**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend en acht door:

mevr. Ch. BAMPS,

dhr. T. LEYSEN,

kamervoorzitter,

toegevoegd griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**T. LEYSEN.**

**Ch. BAMPS.**